

НОЕМВРИЙ

Съ качулка и гугла отъ сива мъгла
Ноемврий препуска изъ черни поля,

Ноемврий е гнъвень, Ноемврий снове
съ дружина студени и зли вътрове.

Шомъ чуятъ звънцитъ и злобния смълъ,
дъбравитъ жълти се свеждатъ отъ страхъ,
и тръпнатъ, и зъзнатъ, и стенатъ въ нощта,
и ронятъ ранени червени листа.

Защо ги облъхвашъ съсъ гибель и хладъ,
защо ги погубвашъ въ безумство и ядъ,
не чувашъ ли жалби, не чувашъ ли стонъ,
Ноемврий, Ноемврий съсъ жълтия конь!

Асень Разцвѣтниковъ

ОВЧАРЬ

Овчарь съ кавала засвири
изъ потъмнѣли баири;
край него дремятъ овчици,
надъ него трепкатъ звездици.

Вътрецъ излеко повъва,
чапнали листа отвъва,
на пьсенъта му приглся,
къмъ бащинъ домъ я отнася.

Ненчо Савовъ